

КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«ХОРТИЦЬКА НАЦІОНАЛЬНА НАВЧАЛЬНО-РЕАБІЛІТАЦІЙНА
АКАДЕМІЯ»
ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ

Факультет мистецтва та дизайну

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до бакалаврської роботи на тему:
«Дизайн колекції молодіжного одягу для музикантів»
«У кожного свої таргани»

Виконала: студентка 4 курсу
спеціальності 022 «Дизайн»
спеціалізації «Дизайн одягу»

Бочарова Олена Русланівна
Керівник: викладач Захарова С. Г.

Запоріжжя

2020

ЗМІСТ

ВСТУП.....
РОЗДІЛ 1. ІСТОРИЧНІ ВІДОМОСТІ ПРО ОДЯГ МУЗИКАНТІВ.....
1.1 .Сучасні тенденції у одязі музикантів.....
1.2 .Дослідження та аналіз аналогів.....
РОЗДІЛ 2. ПРОЕКТУВАННЯ КОЛЕКЦІЇ МОЛОДІЖНОГО ОДЯГУ ДЛЯ МУЗИКАНТІВ «У КОЖНОГО СВОЇ ТАРГАНИ».....
2.1. Вибір творчого джерела.....
2.2. Розробка конструкції колекції молодіжного одягу для музикантів «У кожного свої таргани».....
2.3. Вибір швейного обладнання та матеріалів для виготовлення колекції молодіжного одягу для музикантів «У кожного свої таргани».....
2.4. Технологія виготовлення колекції.....
Висновки.....
Список використаних джерел.....
Додатки.....

ВСТУП

Час завжди диктує свої стандарти, так як людська природа незмінно спонукає до якихось змін практично в усіх сферах, включаючи моду.

Загальна гонитва за нововведеннями не могла не торкнутися і музики. Завжди цікаво порівнювати стильові смаки виконавців минулого з сучасним вибором нарядів. Таке порівняння наводить на думки про існування своєрідного протистояння елегантного з екстравагантним. Якщо раніше, нормою був строгий стиль, близький до класичного, то сьогодні, навіть самим незвичайним або безглуздим сценічним образом, буде складно когось вразити.

Актуальність дипломної роботи полягає у тому, що найчастіше саме образ визначає популярність, «родзинку» колективу. Важливе і особливе місце відводиться в музиці образу вокаліста і інших членів групи. Необхідно виділятися на тлі таких же виконавців, але при цьому залишатися в загальній темі.

Витоки появи певного образу можна співвіднести з періодом виникнення популярних напрямків і субкультур: хіпі, панки, металісти, готи, емо, індірокери. У музикантів закріпилися атрибути від кожної з них.

Музика, постійно впливає на людину через аудіальні канали, в певній мірі впливає на формування його стилю.

З поширенням засобів масової комунікації, тиражуванням художньої творчості з'явилися зовсім нові умови для функціонування музичного мистецтва в суспільстві. Поп і рок-культура зайняли головні позиції в системі художніх пріоритетів нового покоління, ставши однією з найбільш поширених форм дозвілля молоді.

Різноманітні види популярної музики, художні фільми, мода, танці під час технічної відтворюваності мистецтв вже в ранньому дитинстві стають культурними супутниками молодого покоління.

На інтерес до певних стилів і жанрів з боку молоді істотно впливає бажання належати до певної субкультури, і ця особливість сприйняття музики є стабільною для багатьох соціальних верств.

РОЗДІЛ 1. ОСОБЛИВОСТІ СТИЛЮ ОДЯГУ ТВОРЧИХ ЛЮДЕЙ У РІЗНІ ЧАСИ

У давнину музика носила прикладний характер і виконувала не художні завдання: вона супроводжувала ритуальні танці біля багаття і медитації, допомагала священнослужителям в їх проповідях, благотворно впливала на військовий дух перед битвою.

З XIII століття бродячі музиканти все активніше з'являються в замках і містах. Разом з лицарями і представниками духовенства придворні менестрелі оточують своїх вінценосних меценатів. Музиканти і співаки – неодмінні учасники веселощів мешканців лицарських замків, супутники закоханих кавалерів і дам.

Теоретична і практична музика входила в програму навчання ідеального лицаря, її вважали благородною витонченою забавою. Особливо любили співучу віолу з її ніжними акордами і мелодійну арфу. Вокальне соло супроводжували грою на віолі і арфі не тільки жонглери – професійні виконавці, але і знатні поети і співаки. [5]

У поширюванні пісень та музичних інструментів не було рівних скоморохам. Вони сповняли роллю посередників між селом і містом, поміж боярським двором і селянською хатою. Одні із скоморохів жили життям безпритульних мандрівців, інші ж, що стояли на службі вельмож, мали свої постійні осідки.

Скоморохи («веселі люди») розважали народні маси співом, дотепами, музикою, танцями, драматичними сценками, акробатикою, дресированими тваринами, користуючись у виступах масками (машкари) та втягуючи у гру глядачів.

Скоморохи вперше згадані в літописах Київської Русі 1068 та зображені на фресках Софійського собору в Києві датованих 1037 роком. [8]

Рис. 1. Скоморохи на фресках Софійського собору в Києві (1037 р.).

Зовнішній вигляд скоморохів, їх короткополий одяг, маски під час виступів, бісівська поведінка викликали незадоволення духовної та світської влади. Скоморохи використовували маски й рядження.

Багатий матеріал зафіксований на фресках і мозаїчних настінних зображеннях Софіївського собору в Києві. На них, крім одягу Ярослава Мудрого та його сім'ї, зображений одяг скоморохів, музикантів.

За способом виготовлення одяг розподіляється на шитий і не шитий. Деталі шитого одягу скріплюються швами. Він може бути глухий або розпашний, різний за кроєм. За розташуванням на стані людини одяг в основному розподіляється на натільний, нагрудний та стеговий.

Основний видодягу: свити, жупани, кунтуші, чемерки, сердаки, чуглі. Різновидність верхнього типу свит – юпки, шушуни.